

mig ondt, at den høitærede Minister ikke kunde gaa med til Udvalgets Vædringsforslag under Nr. 19; der staar jo i det nævnte Forslag: „kun kunne uddeles til Dyr“ o. s. v. Vi have i Udvalget tillagt dette temmelig stor Vigtighed. Denne Forsdring bør efter Udvalgets Mening fremkomme før eller senere; den staar i nøie Forbindelse med hele vor Husdyravls Udvikling, og jeg forstaar ikke, at man i det Hele taget har noget Videre derimod, da det forekommer mig, at hele Forslaget i sig selv er saa overordentlig ringe og i ingen Henseende maa kunne genere Fremstillerne af Hingste eller Tyre. Det staar jo i fuldkommen nøie Forbindelse med Vædringsforslaget under Nr. 8 til § 1, hvor vi have benyttet Ordet „fortrinsvis“. Den høitærede Indenrigsminister vilde foretrække, at der paa dette Sted ogsaa maatte komme til at staa „fortrinsvis“, men Udvalget maa bestemt holde paa og ønske, at Ordet „kun“ bliver staaende, da det vil faae virkelig Betydning. Jeg forstaar ikke ganske den Modvillie, den høitærede Minister har imod dette Ord, da i alt Fald Udvalget er klart paa, at Forslaget under § 1 maa være bedre end det oprindelige Udtryk i Loven, hvor der staar „rene Racer“, og jeg kan ikke ret forstaa, at man overhovedet kan tale om „rene Racer“, naar der ikke tillige opstilles Fordringen om Stamtabler, idet man jo ikke kan tale om, at et Dyr er af ren Race, naar der ikke foreliges Stamtabler til Bevis paa Dyrets Herkomst. Jeg tror ikke, den Hestekjender er født, som paa en Hingsts Ydre kan se, at den er af ren Race; nei, der maa følge Stamtable med, og det Samme bør ogsaa være Tilfældet med Hensyn til Tyre. Det skulde ogsaa gjøre mig meget ondt, hvis den høitærede Minister ikke skulde erkjende Stambogssagen for at være af saa stor Betydning, som jeg for mit Vedkommende maa tillægge den. Hele Stambogssagen staar saaledes i Forbindelse med Stamtabler, at man ikke kan tale om det Sidste uden det Første. Det forekommer mig ogsaa, at man vil komme langt bort fra det, man vil naae, naar der ikke ind i Loven sættes det, som Udvalget har ønsket, nemlig at Præmier paa de store Distriktskuer kun kunne gives til Dyr, hvis Herkomst godtgjøres ved Stamtabler; thi kun naar denne Bestemmelse vedtages, kan man naae til at faae Stamtabler, som ere aldeles nødvendige, naar i det Hele taget Stambogssagen skal gaa fremad. Denne Sag er forøvrigt aldeles ikke ny, men næsten ligejaa gammel som selve Husdyravlen, da man til enhver Tid har tillagt Stam-

tabler. o: Bevis for, at Dyret henhører til en bestemt Race, overordentlig Betydning. I fremmede Lande er det slaaet fast, at det er overmaade nødvendigt at have Stamtabler, naar der skal være Tale om at arbeide fremad paa Husdyravlen. Ogsaa her i Landet have Stamtablerne meget stor Betydning. Enhver vil erfare, at der ihydes temmelig høie Priiser, særlig for Tyre, naar man kjender deres Herkomst, derimod er man ængstelig for at byde paa Kreaturer, hvis Herkomst man ikke kjender. Der er mange, der have følt sig stufede ved paa Tjen at indkjøbe Dyr, idet de have haabet ved Indkjøb af Tyre der at gjøre deres Besætning Gavn. Men mangen Gang er Resultatet blevet et andet end det ventede, idet man af røde Køer og Tyre langt fra at have faaet Afkom, der hørte til den paagældende Race, har faaet broget Afkom. Det er altsammen paa Grund af, at vi ikke have Stamboøger eller Stamtabler, og som sagt selve Ordet Race eller Stamme fordrer paa en Maade Stamtabler. En jydsk Hingst er jo ikke jydsk, fordi den er opstaldet i Jylland, men fordi den nedstammer fra den jydsk Race, og naar man altsaa ikke har skriftlige Stamtabler, maa man i alt Fald forlange det begrundet paa mundtlig Overlevering. Der arbeides for Tiden meget ihærdigt paa hele denne Stamboogsag, Det skulde derfor gjøre mig meget ondt, om ikke ved en Lov som denne, hele denne Sag kunde komme ind i et godt Spor. Jeg er overbevist om, at det vil ske i det Dieblit den Fordring fyldestgjøres, som Udvalget har foreslaaet idet man fordrer, at ved de store Distriktskuer kun saadanne Hingste og Tyre kunne konkurrere som fremstilles med medfølgende Stamtabler. Det er som sagt efter Udvalgets Mening særdeles vigtigt, og jeg vil derfor tillade mig at anbefale det høie Thing at følge Udvalget i den Henseende.

Sauerlev: Det forekommer mig virkelig, at den høitærede Indenrigsminister har altsfor stor Tillid til Amtsraadene. At Amtsraadene sammensættes af udmærkede Mænd, vil jeg ikke i dette Dieblit drage i Tvivl. Amtsraadets Betydning i Amtet er saa stor, at Befolkningen, der vælger det, har meget stor Interesse i, og er meget agtpaaagivende for, at det bliver Amtets bedste Mænd, der faae Sæde i det. Men den Gjerring, som Amtsraadets Medlemmer have at varetage, gaar ganske vist i en anden Retning end at bedømme Hingste eller Tyre, Køer eller Dyr i det Hele taget. Og jeg erkjender saaledes ogsaa, at i Henhold til vor nuværende Husdyrlov har det fundet Sted,